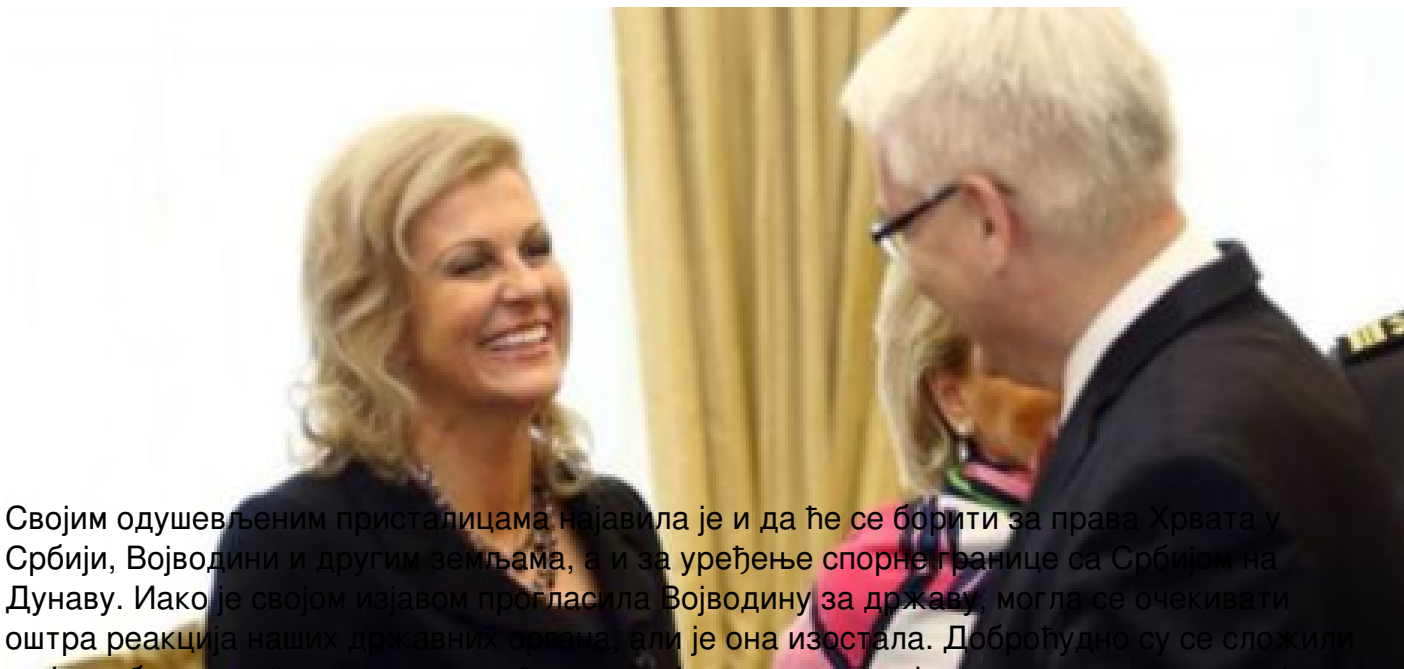

Пише: Војислав М. Станојчић
уторак, 20 јануар 2015 20:18

Још исте вечери, када је постало јасно да је у другом кругу председничких избора освојила већину гласова, Колинда Грабар Китаровић свечано је обавестила јавност да ће наставити дело које је започео Фрањо Туђман. Ко се овде сећа деведесетих година прошлог века, вероватно ће се узнемирити, јер је “отац хрватске државе” припремио, повео и успешно завршио рат против Југославије, која се распала на крвав начин.

Нова председница можда има на уму да Туђманове завојевачке замисли треба наставити и довршити, те, рецимо, гранични прелаз на Батровцима померити ка истоку (зашто не и до некадашњег логора на Старом сајмишту крај Саве), што би несумњиво био разлог за бригу не само у Србији, Хрватској и региону, већ и у Европској унији. Није много охрабрујуће ни то што гђа Грабар Китаровић обећава својим бирачима да ће Хрватска поставити Србији посебне услове приликом одлучивања о приступању Београда Европској унији, а у што, и без њене изјаве, нико ни у Србији ни Хрватској и не сумња.

Својим одушевљеним присталицама најавила је и да ће се борити за права Хрвата у Србији, Војводини и другим земљама, а и за уређење спорне границе са Србијом на Дунаву. Иако је својом изјавом прогласила Војводину за државу, могла се очекивати оштра реакција наших државних органа, али је она изостала. Доброћудно су се сложили да је то био само “намерни лапсус” - како га је назвао премијер - председнице, на који

Пише: Војислав М. Станојчић
уторак, 20 јануар 2015 20:18

неће реаговати, док су у исто време неки домаћи, а неименовани извори умиривали овдашњу јавност причом како је све то госпођа Грабар Китаровић изговорила у жару предизборне и изборне утакмице, а да ће касније “спустити лопту”.

Колико су оманули у својим претпоставкама, постало је јасно веома брзо. Већ после два дана, показало се да председница Хрватске не само да нема намеру да “спусти лопту”, већ наставља “игру ћоном”, обзнањујући хрватском пучанству, а и свету (ваљда на основу неког свог научног истраживања) следеће: “Свако тко живи у Хрватској је Хрват и, мада може бити и православне вјероисповести и Србин по националности, он је ипак Хрват, јер је хрватски држављанин” (Да ли тај Колиндин закон важи и за друге националности које живе у Хрватској или је предвиђен само за Србе ваљало би испитати).

То је већ подстакло наше званичнике да се жале. Које? Разуме се, нашим медијима: “Можете ли уопште да замислите како би Уједињене нације и Европска унија реаговале да се у Србији говори о Хрватима као католичким Србима!” И пошто то никоме уопште није тешко да замисли, све се свело на калимеровску кукњаву: “Неправда, па то ти је!”

Пише: Војислав М. Станојчић
уторак, 20 јануар 2015 20:18

